

De Bernisse neem je mee naar huis door Herman te Pas

De vrijwilligers van de Bernisse zijn ingedeeld in werkgroepen. Ik ben ingedeeld in de groep "vaarplannen" en mijn taak is de communicatie met onze gasten, donateurs alsmede via onze facebook groep Vrienden van de AMS Bernisse.

Tijdens de jaarvergadering op zaterdag 27 januari 2024 werd er besloten om op dinsdag 20 februari een vergadering groep vaarplannen te houden. Gelukkig werd afgesproken dat de vergadering om 13 uur en niet om 9 uur zou beginnen, dit vanwege de vele files in de vroege ochtend. Het is voor mij 175 km rijden naar Hellevoetsluis en dat doe ik energie neutraal, omdat ik de 175 km dezelfde dag ook weer terug rij naar huis en 175 km heen – 175 km terug = **0** km.

Na ongeveer 2 uur rijden was ik mooi op tijd bij de Bernisse. Omdat ik 6 jaar op dit type mijnnevengers gevaren heb, is het elke keer weer een soort van thuis komen. Er wordt door de maten gelijk voor een bakkie pleur gezorgd.

Het duurt nooit lang voor de eerste geintjes uitgehaald worden. Voor deze dag had ik de stoute schoenen maar weer eens aangetrokken en een poster met een niet al te fris ogende collega meegenomen en dat leverde natuurlijk de nodige opmerkingen op. De

naam van de betreffende collega op de foto mag in vanwege de privacy niet vermelden, maar de foto van de poster mag ik wel van hem plaatsen.

Na een fijne vergadering en nog een tijd gezellig na kletsen was het tijd om een heerlijke blauwe hap achter de knopen te schuiven. De Bernisse heeft haar eigen ? sterren kok en dat is dezelfde persoon als op de bovenstaande foto waarvan ik de naam niet mag noemen.

Om ongeveer 19 uur ben ik weer in de auto gestapt en was tegen 21 uur weer thuis. Ik hoef nooit te bewijzen dat ik aan boord van de Bernisse ben geweest, want mijn wederhelft zegt gelijk na de begroeting dat ik naar de Bernisse ruik.

Dan volgen de volgende commando's:

Al je kleren gaan direct in de wasmachine en de tas gaat naar buiten om te luchten.

Tijdens het naar buiten brengen van de tas, zie ik haar naar de schuur kijken en ook naar de bank onder de overkapping en begin zenuwachtig te worden.

Gelukkig, ik mag in mijn eigen nest slapen en nee die staat niet op zolder.

Natuurlijk is dit verhaal een beetje sterker dan de werkelijkheid, behalve dan de odeur van de Bernisse die je mee naar huis neemt. Trouwens, ik heb een schat van een vrouw.